

ÁTFORMÁLÓDÁS

Kiss Adina

Rejtve. Mélyen.
Egyedül. Csendben.
Megszokottan,
S olykor unottan
Vitte az ár a napokat.

Egyszer, alig érezhető,
Ártalmatlannak tűnő
Porszem került az életembe.
Kényelmetlen lett az eltűrése,
Fájdalmas az ottléte.
Ki vele! Szabadulni tőle!
Ó, de nem lehet! Nem? nem?
Egy könnycsepp enyhítette
Porszem-marta sebemet.
Sírtam befelé. Magamban.
Magamnak. Magamért.
Nőttön-nőtt a kényelmetlen,
Húsba tépő fájdalom.
A természetellenes,
Nem belőlem való,
Bennem átformálódott.

Nem akartam feltűnni,
Sem kitűnni,
Próbáltam a porszemet
Kiküszöbölni.
De nélküle ma is-
Rejtve, mélyen,
Egyedül, csendben,
Megszokottan,
S olykor unottan-
Vinné az ár életem.
És nem tudnám ma sem,
Hogy gyöngykagylónak születtem.

Forrás: www.keresztenydalok.hu